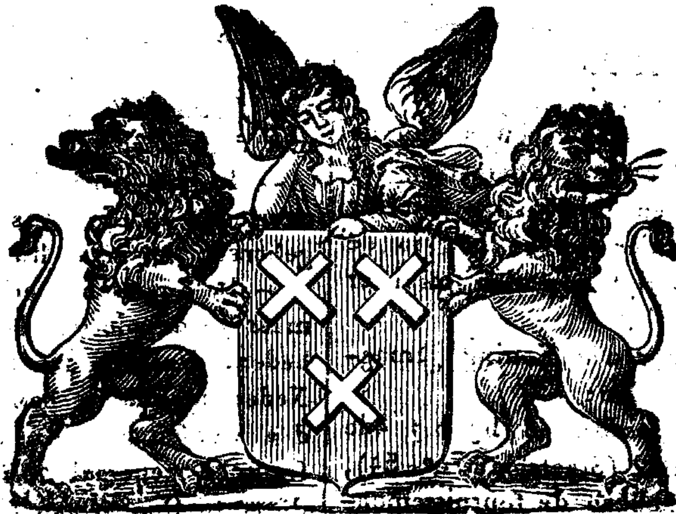
N°. 17. 1833.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk Nieuws-Blad.

Zaturdag den 19 Januarij.

Berigt aan het Publiek.

De Bredasche-Courant *verschijnt geregeld zes malen per week, bij gewigtige gebeurtenissen ook des zondags. De afzending geschiedt des avonds, franco per post.*

De tweede Uitgave, behelzende de jongste Fransche en Belgische Nieuwstijdingen van 24 uren later, *wordt des morgens vroeg franco afgezonden en is bestemd voor die plaatsen, waar zij nog dienzelfden dag kan arriveren.*

De prijs blijft, zoowel voor de eerste als tweede Uitgave, op den ouden voet bepaald, zijnde 6 gulden in de drie maanden, franco per post. Advertentien worden geplaatst tegen 20 cents per regel en moeten daags voor de Uitgave worden ingezonden. Alle aanvragen, bestellingen of inzendingen, worden verzocht franco te ontvangen, zullende anders de port op rekening worden gesteld.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,

van Vrijdag 18 *Januarij*,

behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen, benevens de *Fransche Beursprijzen* van den volgenden dag.

BELGIE.

BRUSSEL, den 17den Januarij.

Ofschoon er weinig meer leden dan den vorigen dag opgekomen waren, hebben de afgevaardigden zich echter gisteren in genoegzaam aantal bijeen bevonden om te kunnen beraadslagen. Dezelve hebben zich hoofdzakelijk bezig gehouden met het aanhooren van rapporten op petitien. Onder de nieuw ingekomene was er eene van den gouverneur en der directeurs van de bank of maatschappij voor de volksvlijt, waarbij de kamer verzocht wordt, - uithoofde de aantijgingen tegen de bank, in den loop der discussien van de middelen en wegen voor 1833 in het midden gebragt, opzigtelijk derzelver betrekkingen tot de schatkist van het voormalig koningrijk der Nederlanden, en alsof de bank van den staat aanzienlijke sommen verschuldigd was, - dat er uit den boezem der kamer eene commissie mogt benoemd worden, tot het onderzoek van de ongegrondheid dezer beschuldigingen. Dit verzoek werd als de andere naar de commissie tot de petitien verzonden. Het ontwerp om den maarschalk *Gérard* met eenen eeredegen te beschenken, is in deze zitting insgelijks aan eene commissie van onderzoek verzonden.

— Door een deel der kiezers van Luik is eene protestatie opgemaakt, tegen de keus van de heeren *Marcellis* en *Lamine Bex*, onlangs aldaar tot leden van de kamer der afgevaardigden gekozen. Deze protestatie, welke met de daarbij behoorende stukken, eergisteren door den heer *Fallon* bij de kamer ingediend is geworden, is, volgens den *Courrier*, door een groot aantal personen onderteekend, die zich beklagen, dat gemelde heeren door de intriguen van de heerschende partij aldaar, tot leden zijn benoemd geworden. Naar den *Courrier* vermeent, zou de kamer, na het rapport van de commissie voor de verificatie der volmagten, over de wettigheid van gemelde keuzen beraadslagen; vele leden, overtuigd van de plaats gehad hebbende misbruiken, zouden, volgens hem, van voornemen zijn, daartoe hunne stem te geven.

— Men leest in *l'Union*: De twijfel gisteren door ons geopperd, over het op het fransch *Lloyds* aangeplakt berigt, is tot zekerheid overgegaan. Wij vernemen, dat het gouvernement niet het minst berigt heeft ontvangen, waaruit af te leiden zou zijn, dat de afwijzing van het Oostenrijksch vaartuig *le Rodostow* het gevolg van een misverstand is geweest. — De Schelde is voor alle Europesche mogendheden voor goed gesloten.

— De *Lynx* verzekert, op geloof van zijnen bijzonderen correspondent uit 's Hage, dat er niets van een tegenontwerp, door koning *Willem* op de jongste voorstellen gegeven, aan is. Het antwoord had in eene eenvoudige weigering bestaan, zonder iets meer.

— De koning en koningin worden heden van Rijssel teruggewacht

FRANKRIJK.

PARIJS, den 15den Januarij.

De commissie, die gisteren in de kamer der pairs over het voorstel van den heer *Portalis*, rapport uitbragt, heeft vrij duidelijk te kennen gegeven, dat zij, volgens overtuiging, hare goedkeuring aan dit voorstel niet konde hechten. Even als het vorig jaar de graaf *de Tascher*, heeft thans ook de heer *Siméon* openlijk gezegd, dat de geregtelijke moord van den besten der vorsten steeds aan geheel Europa en aan Frankrijk in 't bijzonder een gruwel moest zijn; dat men uit dien hoofde, nu eenmaal de plegtige herinnering van die misdaad jaarlijks was vastgesteld, de wet van den 19 Januarij 1816 niet geheel konde afschaffen, zonder alle gevoel van schaamte af te leggen. Daar intusschen de kamer van gedeputeerden standvastig op die afschaffing bleef aandringen, waartoe het gebleken was, dat de kamer der pairs nimmer hare toestemming zoude geven, had de commissie gemeend dit onoplosbaar verschil door het kiezen eener middenweg te moeten beslechten en daartoe voorgeslagen, dat de noodlottige dag steeds voor geheel Frankrijk een dag van rouw zoude zijn, doch dat men de uiterlijke plegtigheden zoude voorbijgaan.

Het ontwerp aldus gewijzigd, is in de zitting van heden in deliberatie gebragt. De heer *Portalis*, voorzitter van het hof van cassatie, een der naaste bloedverwanten van dengenen, die het ontwerp aan de kamer van afgevaardigden voordroeg, heeft zich ten sterkste daartegen uitgelaten, de baron *Mounier* en de admiraal *Emereau* hebben in denzelfden geest gesproken; de heer *Mathieu Dumas* is daarentegen de eenige geweest, die zich voor eene geheele intrekking der wet van 19 Januarij 1816 heeft verklaard. Geen der ministers was tegenwoordig. Bij de discussie over ieder der artikelen, hebben voorts de markies *de Dreux Brézé* en de heer *de Barante* er op aangedrongen, dat de herinnering door eenig openbaar kenteeken mogt blijken, daar dezelve anders weldra in vergetelheid zoude raken en met eene geheele afschaffing mogt gelijk gesteld worden. Na eenige dergelijke bedenkingen van andere leden der kamer, is het gewijzigd ontwerp der commissie met 96 tegen 65 stemmen aangenomen.

— Men zegt dat er nog gisteren in den raad van ministers eene vrij hevige discussie over het eerste artikel, door de commissie voorgedragen, heeft plaats gehad. De heer *d'Argout* zoude zich op de onwaarschijnlijkheid beroepen hebben, dat de kamer van afgevaardigden deze belangrijke wijziging zoude goedkeuren, en dus hebben gewild, dat men den geheelen invloed van het ministerie zoude gebruiken om eene geheele afschaffing der bestaande wet te doen doorgaan. De heer *de Broglie* daarentegen heeft het gevoelen der commissie verdedigd en ten overvloede zijnen ambtgenooten eenige nota's van de vreemde hoven medegedeeld, waarin duidelijk werd te kennen gegeven, dat men eene geheele afschaffing als eene al te groote vordering van den revolutionairen geest zoude beschouwen.

— In de kamer van afgevaardigden heeft de kolonel *Paixhans* gisteren rapport uitgebragt over het ontwerp van wet, waarbij aan de zoogenaamde overwinnaars der Bastille een pensioen zoude worden toegelegd. Voorts heeft de kamer de discussie hervat over de wet ter organisatie der departementale raden. Behalven de bepaling, dat ieder dier raden uit even zoo vele leden zoude bestaan, als er kantons in het departement werden geteld, welke zeer tegen den zin van het ministerie met eene geringe meerderheid is doorgegaan, heeft deze discussie niets belangrijks opgeleverd.

— Het hof van cassatie heeft gisteren in vereenigde kamers zitting gehouden, om te beslissen over de aanklagt, die door den minister van justitie tegen den heer *Baudouin*, lid van het hof van Rennes, was ingebragt, ter zake dat deze een adres aan de hertogin *van Berry* had onderteekend. De heer *Dupin* heeft als procureur-generaal de aanklagt ondersteund, en het hof, overwegende dat de beklaagde, door zijne goedkeuring openlijk aan het bedoelde adres te kennen te geven, eene daad had verrigt, die strijdig was met de waardigheid zijner openbare betrekking, en met den eed dien hij heeft afgelegd, heeft hem gedurende zes maanden in zijne functien geschorst.

— Sedert eenige dagen zijn er wederom zeer uiteenloopende geruchten omtrent eene aanstaande verandering van ministerie in omloop. Eenige dagbladen meenen te weten, dat de heer *Decazes*, na de terugkomst van den koning, met de zamenstelling van een nieuw bestuur zoude belast worden.

— De ongesteldheid der hertogin *van Berry* heeft, volgens de laatst ontvangene berigten, geene ernstige gevolgen gehad.

— Onder de geruchten van den dag behoort, dat door de telegraaf het berigt zoude zijn ontvangen van eenen ernstigen opstand in Ierland.

— Men verhaalt heden, dat de zaakgelastigde van Rusland en de Engelsche gezant, gezamenlijk met den heer *de Werther* aan het ministerie eene nota hebben overhandigd, waarbij op de vrijlating der hollandsche gevangenen ernstig wordt aangedrongen.

— De eerste ontmoeting tusschen den minister van oorlog en den maarschalk *Gérard* te Rijssel, moet op verre na niet hartelijk zijn geweest. In 't noorder leger schijnt in 't algemeen, door de gestrenge en zeer bepaalde orders van het ministerie, een vooroordeel tegen den maarschalk *Soult* te zijn ontstaan.

— De fondsen waren heden (15 *Jan.*) genoteerd: de 5 pCt. kont. 101; op tijd 101,20; de 3 pCt. kont. 72,50; op tijd [illegible] Nap. renten kont. 85; op tijd 85,20; Sp. perpet. [illegible] 12 ½

NEDERLANDEN.

BREDA, den 18den Januarij.

Met een wezenlijk genoegen en als een nieuw bewijs van de Vaderlandsliefde der ingezetenen van Nederland, die derzelver regering en de door haar aangenomene edele en standvastige houding zoo krachtdadig ondersteunen, laten wij hier volgen het in de *Staats-Courant* van heden voorkomende berigt van den minister van finantien:

» De minister van finantien, daartoe door den Koning gemagtigd, brengt ter kennis van de belanghebbenden:

» Dat uit de gedane verklaringen, voorgeschreven bij het 4de art. der wet van den 22sten November 1832 (Staatsblad n°. 54), omtrent de wijze, op welke zullen plaats hebben de fournissementen in de negotiatie van inschrijvingen in het grootboek, rentende 5 pCt., bij die wet opengesteld, mitsgaders uit de bekomen opgaven van de nadere deelnemingen, waartoe, naar aanleiding van het 10 en 11de artikel der gedachte wet, gelegenheid is gegeven bij Z. M. besluit van den 27sten December 1832 (Staatsblad n°. 60), thans is gebleken, dat hetgeen wegens de eene en andere deelneming in gereed geld zal worden gestort, ruim voldoende zal zijn tot voorziening in de buitengewone lasten van 1833, welke het gevolg kunnen zijn van den voortdurenden staat van oorlog, zoo als het bedrag daarvan is aangenomen bij het 1ste art. der wet van den 22sten November 1832 (Staatsblad n°. 53), en dat derhalve geene toevlugt zal behoeven te worden genomen tot de verpligte geldheffing, volgens de tweede afdeeling der hierboven vermelde wet van dezelfde dagteekening (Staatsblad n°. 51), weshalve de certificaten, bestemd om eventueel te dienen bij de uitvoering van die heffing, overeenkomstig het laatste gedeelte van art. 12 der evengezegde wet, in de maand Januarij 1834 zullen worden ingetrokken tegen betaling van één ten honderd van de som in dezelven uitgedrukt."

— Den 16den zijn bij onze regering depeches uit Londen aangekomen, welke wederom van eenen minder vredelievenden aard dan de laatste schijnen te zijn, en waarbij, naar men verzekert, over de sluiting der Schelde zoude worden gehandeld.

— Men verneemt, dat er last gegeven is, om met de opmaking der kohieren voor de personele belasting, op den voet van vorige jaren, voort te gaan; doch gemerkt de mogelijkheid der invoering van eene nieuwe wet op de personele belasting, met primo Mei aanstaande, bij de afkondiging der kohieren, aan de ingezetenen te doen opmerken, dat voor 's hands alleen de kwijting van een derde der daarop voorkomende aanslagen kan te pas komen, en alzoo slechts over vier maanden. (Januarij — April.)

— Uit de laatst ontvangene berigten wegens den stand onzer rivieren blijkt, dat de Waal voor Hulhuizen, den 16den, des morgens, voor ruim de helft met drijfijs bezet was. In het Pannerdensche kanaal zat op dat tijdstip het ijs vast. Zulks was mede met den Rhijn voor Arnhem het geval, alwaar echter de overtogt van de rivier met de pont door eene sleuf geregeld plaats had. De IJssel voor Westervoort werd in den ochtend van den 16den steeds door voetgangers gepasseerd. De lage stand van het water belette het overveeren van rijtuigen met de pont; doch sommigen hadden reeds door de rivier naar de overzijde gereden.

Voor Gorinchem werd, in den namiddag van den 15den, het ijs te voet en met ijsschouwen, over het veer op Sleeuwijk gepasseerd.

De Lek, die zich in den loop van den 15den ook voor Vreeswijk had vastgezet, liet in den ochtend van den volgenden dag steeds eene sleuf open, waardoor de overzetting nog geregeld plaats had.

Ook uit de berigten van den Boven-Rhijn blijkt den lagen stand des waters op die rivier. De peilschaal te Keulen teekende den 15den, des morgens ten acht ure, 1 voet, zoodat het water sedert den vorigen ochtend 1 voet 5 duim gevallen was.

— Door de derde divisie van het leger te velde is bijeengebragt, ten behoeve van de gewonden en nagelatene betrekkingen van gesneuvelde militairen op de Citadel van Antwerpen en op de Schelde de zeer aanzienlijke som van *zesduizend een honderd drie en dertig gulden, zes en vijftig en een halve cents.*

— Bij de commissie tot het inzamelen van een fonds voor de strijders op de Citadel en op de Schelde, te Amsterdam gevestigd, is, sedert de laatste opgave wederom ingekomen eene som van *f* 7925,54, hetgeen met de vroegere opgegevene *f* 35,898,70 tot heden aan giften een bedrag oplevert van *f* 43,824,24.

— Bij de commissie te Delft, tot inzameling van giften, voor dappere verdedigers der citadel, was tot den 10den dezer, ingekomen de som van *f* 5034.

Te Dordrecht beliepen deze giften tot den 16 *f* 2031, benevens eenige verkwikkingen; zullende er eerstdaags in die stad eene inzameling tot hetzelfde einde aan de huizen geschieden.

— De inzameling, in de gemeente Waalwijk, ten behoeve der gekwetsten of der nagebleven betrekkingen van de gesneuvelden in den tegenwoordigen strijd, hebben bedragen de aanzienlijke som van *f* 193,82½, welke bij de distrikt-kommissie te 's Hertogenbosch, met dankbaarheid, zijn ontvangen.

— In het vorig jaar zijn te Gent geboren 2,761 kinderen en overleden 4,169 personen; derhalve 1,408 meer gestorven dan geboren; het getal huwelijken bedraagt 502.

— De Engelsche berigten van 15 dezer, bevatten wel redeneringen, maar geene nieuwe daadzaken omtrent de Nederlandsche aangelegenheden. Volgens den *Courier* bestond de waarschijnlijkheid, dat de Nederlandsche in beslag genomen schepen spoedig in vrijheid zouden worden gesteld. Uit Ierland zijn geene nadere tijdingen. De fransche generaal *Solignac* was met zijne togtgenooten den 1sten dezer te Oporto aangekomen, en kort daarop door dom *Pedro* tot veldmaarschalk benoemd. Er hadden weder eenige vijandelijkheden tusschen de Miguelisten en de troepen van dom *Pedro* plaats gehad, in welke de laatste eenige voordeelen schijnen behaald te hebben. Op de vloot van dom *Pedro* was verdeeldheid ontstaan, en ten gevolge van dien had een aantal Engelschen hun ontslag genomen.

De gecons. stonden den 15den, 87⅝ à 87½.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 15den Januarij.

De beijersche expeditie naar Griekenland bestemd, is tot den 5den dezer op de reede van Pirano, bij Triest, door tegenwind opgehouden, doch heeft op dien dag onder geleide van de russische en fransche fregatten de reize voortgezet. Het geheele transport bestaat uit 43 vaartuigen.

— Uit Ancona schrijft men van den 2den dezer, dat de transportschepen, die vroeger bestemd waren, om de fransche troepen uit Morea af te halen, tegenbevel hadden gekregen. Op den nieuwjaarsdag leide de pauselijke delegaat een feestelijk bezoek, zoo bij den generaal *Cubières*, als bij den kolonel van het in bezetting zijnde regiment en den kommandant van het eskader, af.

Het vertoog van het Hessische ministerie betrekkelijk tot de voorstellen die aan de Tweede Kamer ten aanzien der bondsbesluiten van den 28sten junij zijn gedaan, is van den navolgenden inhoud:

"Z. K. H. de Groot-Hertog, kennis hebbende genomen van de voorstellen welke op den 12den der vorige maand in openbare zitting bij de Tweede Kamer der stenden met betrekking tot de bondsbesluiten van den 28sten junij jongstleden, gedaan zijn, kan niet anders dan zich bevreemden, dat de hier en daar verspreide verkeerde inzigten over genoemde besluiten ook tot in de Tweede Kamer zijner getrouwe stenden konden doordringen, en voorstellen konden te weeg brengen, wier aanneming de kamer geheel buiten hare bevoegdheid zou doen treden, ja zelfs, die zoo ver gaan, dat daarbij wordt volgehouden, dat Z. K. H. zich, ten aanzien van het Duitsche bondgenootschap in eenen toestand bevindt, waarin Hoogstdezelve tot handhaving der staatsmagt en der grondwettige regten de ondersteuning der stenden zoude behoeven. Hoezeer de deelneming Zr. K. H. aan de beraadslagingen en besluiten der bondsvergadering, van alle medewerking der stenden onafhankelijk is, en de regering op geenerlei wijze verpligt kan worden geacht, met dezelve over dit onderwerp in nadere uitleggingen te treden, zoo heeft echter de opregte wensch, van alle dwalingen, op eene geschikte en waardige wijze, voor te komen, Hoogstdenzelven bewogen om aan het ministerie van staat den last op te dragen, ten aanzien van de meergenoemde voorstellen, het volgend schriftelijk vertoog aan de Tweede Kamer der stenden te doen geworden:

Z. K. H. is tot de zes bepalingen der bondsbesluiten van den 28sten junij toegetreden, en heeft zulks door het regeringsblad doen bekend maken, nadat Hoogstdezelve zich volkomen had overtuigd, dat deze besluiten, wat daarvan ook moge gezegd worden, geheel met de wetten van het bondgenootschap overeen komen, en de grondwettige instellingen van het Groot-Hertogdom niet in het minst verkorten. Dat deze overtuiging gegrond is, zal uit de volgende vergelijking van de onderscheidene bepalingen dier besluiten, met die van de wetten van het bondgenootschap en van de grondwet van het Groot-Hertogdom, ten klaarste blijken.

Eerste bepaling van het besluit van 28 Junij 1832. Art. 57. van het Weener eindtraktaat luidt aldus: » Daar het Duitsche bondgenootschap, met uitzondering der vrije steden, uit souvereine vorsten bestaat, zoo moet, naar het grondbeginsel daaruit voortvloeijende, *de geheele staatsmagt in het opperhoofd van den staat vereenigd blijven; en de souvereiniteit kan door eene grondwet slechts in de uitoefening eeniger bepaalde regten, aan de medewerking der Stenden gebonden zijn*." Met dit artikel van het eindtraktaat stemt de grondwet van het groothertogdom, van 17 December 1820, overeen, daar dezelve in art. 4 en 66 zegt: » Art. 4. De groot-hertog is het hoofd van den staat, vereenigt in zich alle de regten der staatsmagt, en oefent dezelve uit onder de bepalingen die door hoogstdenzelven in deze grondwet zijn vastgesteld." — Art. 66. De Stenden zijn alleen bevoegd, zich, met zoodanige onderwerpen bezig te houden, welke door de volgende artikelen in hunnen werkkring worden geplaatst. De overschrijding dier bevoegdheid, is als eene willekeurige daad te beschouwen." Alzoo is het beginsel van art. 57 van het Weener traktaat, hetwelk bij de zamenstelling der grondwet niet uit het oog moest worden verloren, uitdrukkelijk daarin opgenomen. Uit dien hoofde kunnen dan ook de Stenden van het groot-hertogdom nimmer volhouden, dat de groot-hertog gemagtigd is, ten gevolge eener petitie door hen ingediend, de verpligting, bij art. 57 der bondsakte aangegaan, te kort te doen. Eene zoodanige op verzoek

der Standen, te kortdoening van art. 57 is het intusschen juist, welke de eerste bepaling van het bondsbesluit van 28 Junij bedoelt, zeggende: » Alzoo, volgens artikel 57 van het Weener eindtraktaat, de geheele staatsmagt in het hoofd van den staat, moet vereenigd blijven, en de souverein door eene bijzondere grondwet slechts in de uitoefening van bepaalde regten aan de medewerking der Standen kan gebonden zijn, zoo is ook ieder Duitsch souverein, als lid van het bondgenootschap, niet alleen geregtigd om eene petitie der Standen, welke hiermede strijdig is, te verwerpen, maar zelfs de verpligting dier verwerping een gevoel van het doel der bondsakte.” De groot-hertog heeft ook voor het bondsbesluit van den 28sten Junij, in overeenstemming met de werkelijke toestand van zaken, het gevoelen gedeeld, en zal daarvan nimmer afgaan; dat namelijk de verpligting der leden van het bondgenootschap, die in de meergenoemde eerste bepaling van het bondsbesluit is uitgedrukt en bepaald, een noodzakelijk gevolg is zijner souvereiniteit, van het Weener eindtraktaat en van de grondwet van het groot-hertogdom.

De tweede bepaling van het bondsbesluit van 28 Junij luidt aldus: » Alzoo, evenzeer naar den geest van het zoo evengenoemd art. 57 van het eindtraktaat, en van de gevolgen daaruit voortvloeijende, bij art. 58 vermeld, aan geenen Duitschen souverein, door de landstenden, de middelen, noodzakelijk om het bestuur naar de verpligtingen jegens het bondgenootschap en de grondwet te voeren, kunnen geweigerd worden, zoo zullen de gevallen, waarin vergaderingen van stenden de bewilliging der noodzakelijke belastingen op eene middellijke of onmiddellijke wijze, aan voorwaarden van andere wenschen en voorstellen genoegen te doen willen onderwerpen, onder die gevallen gerekend worden, op welke art. 25 en 26 van het eind-tractaat van toepassing zijn.”

Het in deze bepaalde aangehaalde artikel 58 van het eindtraktaat stelt vast:

» De souvereine vorsten tot het bondgenootschap vereenigd, kunnen door geene bijzondere grondwet in de uitvoering hunner verpligtingen jegens het bondgenootschap verhinderd of belemmerd worden.” Volgens het aangehaalde art. 57 van het eindtraktaat, en het daarmede overeenstemmende 4de art. der grondwet van het groothertogdom, is, gelijk reeds vermeld werd, de groothertog het hoofd van den staat, die alle regten van het staatsgezag in zich vereenigt, en dezelve onder de bepalingen der grondwet uitoefent. Het kan de stenden van het Groot-Hertogdom nimmer toekomen, zich boven deze bepalingen der bondsakte en grondwet, die lang vóor het besluit van 28 Junij aanwezig waren, te verheffen. Echter zouden zij zulks doen, wanneer zij, in strijd met de tweede bepaling van gedacht besluit, de middelen, voor het bestuur ter vervulling van de pligten jegens het bondgenootschap en de staatswet, noodzakelijk, aan den souverein mogten weigeren, het hoofd van den staat alzoo verhinderende, om alle de regten van het openbaar gezag, overeenkomstig de bepalingen der grondwet uit te oefenen, de verpligtingen jegens het bondgenootschap te vervullen en de regten van bijzondere personen te beschermen. De stenden zouden zich door eene zoodanige weigering, aan verzet tegen hunnen vorst, tegen de wetten van het bondgenootschap en den staat, en tegen de inwendige regtsbetrekkingen des lands, schuldig maken. Dat een zoodanig verzet in de gevallen bij de tweede bepaling van het bonds-besluit voorzien, inderdaad voor handen zoude zijn, indien de bewilliging der noodzakelijke belastingen op eene middellijke of onmiddellijke wijze aan voorwaarden werden onderworpen, blijkt ten volle uit art. 68 der grondwet, welk artikel aldus luidt: » Aan de bewilliging vermag nimmer door een der kamers de vervulling van zekere wenschen als voorwaarde worden gehecht.” Dit artikel verbiedt alzoo in 't algemeen de vervulling van eenige bepaalde wenschen als voorwaarde te stellen, en maakt geen onderscheid of zulks op eene middellijke of onmiddellijke wijze mogt geschieden. Is nu in deze gevallen de weigering van onderstand een verzet tegen den vorst, tegen de wetten van het bondgenootschap en van den staat, dan kan ook de eventuële toepassing van art. 25 en 26 van het traktaat aan geene bedenkingen onderworpen zijn, daar de tusschenkomst der bondsvergadering in het laatste dier artikelen ook bij oneenigheid tusschen den vorst, en de stenden is voorbehouden, wanneer deze het kenmerk van weerstand, in art. 26 bedoeld, aannemen. Overigens valt het in 't oog, dat door de tweede bepaling van het bonds-besluit van 28 Junij, de regtmatige medewerking der stenden, tot de vaststelling der ontvangsten, geene verandering ondergaat noch kan ondergaan.

(*Het vervolg en slot in een volgend Nommer.*)

DER FRANSCHEN VRIENDELIJKHEID.

(*Tweede Artikel.*)

In ons vorig artikel bepaalden wij u bij den loop der gebeurtenissen, dat is, bij dat zamenweefsel van ongeregtigheden, welke men *ons* tot heden deed verduren. » Doch wat heeft dit alles gemeen met de Fransche vriendelijkheid,” zegt men welligt: – Zeer veel, omdat het aantoont hoe opregt en welgemeend deze vriendschapsbetuigingen zijn. – » Maar het » Fransche volk is niet verantwoordelijk voor de onregtvaardige daden » welke deszelfs Gouvernement doet, en niets bewijst dat het met deze » daden instemt.” – hier wel, want het Fransche volk heeft zijnen Burger-Koning, en doet het dezen bij elke gelegenheid krachtig gevoelen, dat hij slechts *Burger-Koning* is; had dus deze gewelddadige aanranding, noch in beginsel, noch in de uitvoering, niet met deszelfs gevoelen gestrookt, genoeg stemmen zouden zich er tegen verklaard hebben, doch geene *enkele* heeft zich doen hooren; integendeel, openlijk heeft men den maatregel, die zelfs in 's Konings troonrede niet vergeten is, toegejuicht: in de Kamers, in openbaar geschrijf, en zelfs onder de burgerij; want terwijl het oorlogszuchtende optrok, als ging hetzelve het roemrijkste feit der wereld ten uitvoer leggen, was men gretig in het verzoeken om kaperbrieven, ten einde ook iets te kunnen mede doen en mede rooven; ja zóó verre zelfs ging de algemeene deelneming, dat men zich niet geschaamd heeft, in de hoofdstad des Rijks, deze *luistervolle overwinning* door eene algemeene illuminatie te vieren. » Doch is het dan in alle gevallen toch niet » beter, dat onze dapperen bij de Franschen verblijven, welke *altijd* » goed waren voor hunne gevangenen, dan dat men hen in handen der » Belgen had overgegeven?” Wij herhalen het hier nogmaals: voor de menschen, wat de behandeling en verzorging hunner ligchamen betreft, verblijden wij ons, doch voor al het andere niet. Het is waar, krijgsgevangenen werden meest altijd goed door de Franschen behandeld; ook hunne natuurlijke gevoeligheid brengt dit mede; doch dáárom juist is zulks in dit geval minder natuurlijk: in het algemeen ook, was deze goede behandeling primitief steeds eene staatkundige list. Wat de overlevering van de Belgen betreft, dit zou eene onregtvaardigheid te meer geweest zijn, doch (de uiterlijke behandeling daargelaten) ware het welligt in de tegenwoordige omstandigheden veel wenschelijker voor ons geweest. (1) » Maar » daarom is het dan toch wel geoorloofd, dat oude wapenbroeders, nu » de kampstrijd geëindigd is, weder vertrouwelijk met elkander omgaan, » en in het algemeen, dat men, na de trouwe vervulling van bloedige » pligten, zich als 't ware schadeloos stelt voor wederzijdsche gedwongene » verbittering.” In elk ander geval wel, in dit echter niet. Ware de aanval in alle opzigten even waardig en eervol geweest als de verdediging, met evenredige krachten en middelen, ten minste overeenkomstig de eer en de menschelijkheid, wij zouden het volgaarne toegeven, dat men nu, zoo niet een vriend, dan toch een wapenbroeder zou kunnen en mogen erkennen in den toenmaligen vijand; doch na hetgeen gebeurde zou het smartelijk vallen, wanneer men onze eerlijke Hollanders (van wat rang zij ook mogen zijn) de vriendschaps- of broederhand zag toereiken aan de woeste aanranders van *Antwerps* citadel. » Maar is het dan onmogelijk, » dat de Fransche militairen werkelijk door de koene en dappere verde» diging der bezetting zijn getroffen geweest, en dat zij, na volgens eed » en pligt slechts gedaan te hebben wat hun bevolen werd, daarna hunne » betuigingen van achting en welwillendheid opregtelijk gemeend hebben?” Onmogelijk, geenszins, zelfs indien het geene *Franschen* waren, hoogstmogelijk, doch hier niet zeer waarschijnlijk. Eene ingekankerde vete en minachting van eeuwen herwaarts, gaat niet zoo plotseling, in éénen dag, tot een geheel tegenovergesteld gevoelen over. Ook in het jaar 1831 waren de Franschen, en wel die *zelfde* Franschen, getuigen van onzen luistervollen tiendaagschen veldtogt – en dat zij toen goed gezien hebben bewijst hetgeen zij nu den *Belgen* toeduwen; – en ondertusschen, op welk eene verachtelijke wijze zijn zij nu laatstelijk tegen ons opgetrokken, en wat snorkende uittartingen hebben de hunnen zich vermeet onze wachten en patrouilles op de *Noord-Brabandsche* grenzen aan te doen. Daarbij konden die gevoelens, gedurende de beide laatste jaren, onmogelijk verbeteren; want eerst bedrogen en misleid door de opeengestapelde leugens der Belgische bladen, hebben hunne dagbladschrijvers zich beijverd, niet slechts met dezen *chorus* te maken, maar tevens om ons gedurig voor te stellen als eene domme en slaafachtige Natie, onvatbaar voor vrijheid en verlichting, kortom als de uitgedrukte satellieten van het gehaatte *monarchaal beginsel*; en hoe kunnen de Fransche Julij-helden voor dezulken eenige *sympathie* of wat dan ook gevoelen?... En wat het volbrengen van hunnen pligt als krijgslieden betreft; het is waar, dat de soldaat blindeling moet gehoorzamen, doch juist daaruit leiden wij af, dat zij ook *nu* slechts, zoo niet ontvangene *bevelen*, dan toch het *voorbeeld* van hoogere en *beter ingelichtte* personen opvolgen.

Neen, de vriendelijkheid en voorkomende beleefdheden der Franschen, jegens onze brave krijgslieden, is niet dat edele gevoel, hetwelk wij met ons geheele hart zouden toejuichen, doch alleen een gewrocht van *zelfsverwijt*, *eigenliefde*, *vrees* en *staatslist*.

Zelfsverwijt: Omdat zij zich, bij het bezigtigen van dit tooneel van verwoesting, over de onmenschelijke barbaarschheid van hunnen aanval geschaamd hebben, en het hun een dolk in het hart geweest is te zien, wat de Hollander voor zijnen *wettigen Vorst* weet te verduren.

Eigenliefde: Want hoe meer zij den heldenmoed en de dapperheid der onzen ophemelen en hen met bewijzen van achting en bewondering overladen, hoe hooger zij zich-zelven en hunne anders zoo *kleine* daad verheffen.

Vrees: 1° Voor hun eigen Volk, indien het vroeger of later blijken zal, tot wat prijs dezen hoop steen gekocht werd; iets, hetwelk als nog verborgen is, en ook vooreerst verborgen zal blijven, zoolang men dit leger op den *voet van verzameling* kan houden, en daardoor ontwijkt, wat door het brengen op den voet van vrede of oorlog moet uitkomen; — 2°. voor de andere Mogendheden, die hoogstwaarschijnlijk, dadelijk tegen deze zóó geheel onregtmatige gevangenneming zullen protesteren, en dan welligt nog alleen door eene zachte en vriendschappelijke behandeling dezer dwangmaatregels-gevangenen zullen zijn te paaijen, indien men ook weder dit als een *noodzakelijken* maatregel tot behoud van den algemeenen vrede voor zal dragen.

Eindelijk, *staatslist*: of kent gij dien Sirenenzang niet meer, welke uitgaande van de boorden der *Seine*, al te dikwerf, tot onheil der menschheid, eenen weêrklank vond door geheel *Europa*? Raadpleegt dan, voor zoo veel ons betreft, de geschiedenis der Vaderen, en ziet hoe vele onheilen hun de fransche vriendelijkheid berokkend heeft. Vraagt het aan uwe ouden van dagen, onder welke lieve betuigingen en schoonklinkende woorden de Fransche vrijheidszonen *ter bevrijding* in 1795 tot ons kwamen. Ook toen was het vrede, vriendschap en broederschap, *zoo lang de waterstroomen tusschen hen en ons waren;* maar eens aan deze zijde der rivieren, ging het ons toen gelijk het den Belgen *nu* gaat. Dat zelfde *Frankrijk* bestaat nog en ziet andermaal over deszelfs grenzen heen. Het werkt in het groot, gelijk het met de Citadel in het klein gedaan heeft; eerst den grond door projectielen omwoeld en het bestaande ondermijnd of omver geworpen, en dan een verwoeden aanval op de waggelende muren zoo men den vrijwilligen toegang weigert. De Franschen van *nu* zijn volmaakt gelijk aan de Franschen van *toen*; zij hebben nog hun eigen kenmerkend karakter: *de vos verandert wel van haar, maar niet van nukken* is een oud-Hollandsch spreekwoord, ook hier van volle toepassing. Ook nu zullen zij eerst die andere wapenen, welke men niet ziet, aanwenden, vóór dat zij verder gaan. Welligt is de tijd van *doorbreken* ook nu nog niet dáár, en moet er dus op dit oogenblik nog worden toegegeven; welligt duurt de gevangenschap der onzen daarom slechts kort, en de oogenblikken zijn te kostbaar en de gelegenheid is niet te gewenscht, ten einde er geen partij van te trekken. Hier, moet al die vriendelijkheid en beleefdheden — welke zoo kosteloos zijn kan, en die in het

(1) Men vatte ons wel: in het algemeen, om onzer zake wil.

geheel den Franschman even gemakkelijk vallen als dat wij van rok verwisselen — den volksgeest in te nemen, zoodat men zeggen gaat: » die » Franschen zijn toch zoo kwaad niet; het is een dapper volk, hetwelk » ten minsten eergevoel heeft; welk een onderscheid tusschen hen en de » Belgen, enz. enz. enz." en dan ook nu, voor alle nader voorkomende gevallen, niet slechts het harde der krijgsgevangenschap weg te nemen, maar (gelijk vroeger ten minste, wel eens gebeurde) deze zoodanig te maken dat dezelve, bij hen die ze ondervonden, integendeel eene aangename herinnering achterlaat; dit is altijd de taktiek der Franschen geweest, waardoor zij menigen arm verlamden en menigen veldslag wonnen.

Eere zij het doorzigt onzer wijze vaderen; zij keerden het gesis der slange, en al die vriendschapsbetuigingen en beleefdheden werden met den naam bestempeld van *Fransche complimenten* en als zoodanig gewaardeerd. En ten einde dit van den vader op den zoon over te planten, had men daast die wegslepende en, als 't ware, betooverende Fransche innemendheid eene andere geschiedkundige gedenkzuil opgeregt, namelijk de *Fransche trouw*. Wel mogt de beruchte VOLTAIRE zich ergeren, toen hij, bij zijne reize door dit land, het genoemde werkje onder de meest algemeen gebruikt wordende schoolboekjes aantrof; dit was de wijsheid der vaderen, en gave God dat men hier ook later niet van ware afgeweken, menschelijkerwijs gesproken hadden wij dan welligt, niet slechts de Franschen, in het laatst der vorige eeuw, als *quasi* bevrijders, doch ook later niet als overheerschers en onderdrukkers in ons land gehad, en hoogstwaarschijnlijk stonden wij dan ook tevens, godsdienstig en zedelijk, eenige graden hooger dan nu. Mogt de ondervinding het tegenwoordige geslacht geleerd hebben en men zich niet andermaal in de strikken laten vangen!

En gelijk hunne vriendschapsbetuigingen te waarderen zijn, even weinig vertrouwen verdienen hunne smaadredenen. Vroeger, toen zij ze noodig hadden, werden ook de Belgen door hen met complimenten overladen, en thans smaden zij dezen met hetzelfde doel. Het geheele Belgische volk voor lafhartig uit te krijten, omdat de uitslag van den kamp in 1831 hun zeer ongunstig was, is eene zeer gewaagde en onredelijke oordeelvelling; want, hoewel hun gedrag toen, *uiterlijk* over het algemeen, verre van dapper en lofwaardig moet genoemd worden, zoo onderzoeke men eerst onpartijdig, wat hier op rekening van verraad en slechte aanvoering, en vooral *van weerzin bij zeer velen om geheel andere redenen dan lafhartigheid*, moet gesteld worden: ook is het eene geschiedkundige onwaarheid, want een groot deel der tegenwoordige Belgen — bijv. de *Walen*, welke een aanzienlijk gedeelte uitmaken — zijn steeds als zeer goede soldaten bekend geweest. Het moge *ons* nu wellui dende in de ooren klinken, omdat het onze eigenliefde en onzen wrok streelt, wanneer de Franschen den Belgen allerlei vernederingen aandoen en hardigheden toedichten, bijv. » dat zij zich niet herinneren dezen ooit » op een slagveld gezien te hebben, dan te *Leuven*;" ook dit is eene onwaarheid, want juist in dien roemrijken veldslag van *Waterloo*, moet aan de Belgische troepen, welke er deel aan namen, over het algemeen, denzelfden lof gegeven worden als aan de onzen; zelfs was het twee dagen vroeger, zoo wij ons niet sterk vergissen, een *Belgisch* regiment, hetwelk den Prins van ORANJE, die bij *Quatre-Bras* met een gering aantal der onzen door den Maarschalk NEY aangevallen en zoo goed als omsingeld was, ontzette. Neen, men wil bij de Belgen door smadelijke behandeling en schijnbare verachting uitwerken, wat door andere middelen tot heden te vergeefs beproefd werd; men wil hen zoo lange tarten, totdat zij, *algeheel*, uit nationaal-trots en beleedigd eergevoel naar het oogenblik haken, om dien smaad, kan het zijn, uit te wisschen; en heeft men hen dan tot zoo verre gebragt, zoo zal het aan geene gelegenheden ontbreken den strijd te doen ontstaan. Blijft dus het *statu-quo* al of niet voortduren, *Frankrijk* maakt zich inmiddels al meer en meer tot de *groote onderneming* gereed, rukt *op zijnen tijd* ten derdenmale op, met het opgewondene en tusschen twee vuren geperste Belgische leger, als voorhoede, aan de spits, en dan moet *dit* leger den eersten schok doorstaan, opdat *Frankrijk* met deszelfs eigene krachten verder zou kunnen doen al wat het begeert. Ziedaar waarom men ons door Judas-vriendschap verzwakken en de Belgen door smaad versterken wil: — ô, mogt de sterke God ook *onze* STERKTE zijn in die oogenblikken! — Volk van *Nederland*, schuilt zeer nabij Hem, die de Heer der Heirscharen is; BIDT en WAAKT!

Wetenschappelijke Berigten.

BELANGRIJKE ONTDEKKING VAN NIEUWE MIJNEN IN *CHILI*.

De *Araucano*, een officieel weekblad, hetwelk te Lima (St. Jago?) wordt uitgegeven, deelt in zijn nommer van den 9den Junij 1832, het volgende schrijven aan den minister van binnenlandsche zaken mede: » Eene wonderbare ontdekking van zilver-ertz heeft er in den bergketen van Topiapo, [illegible] en *Mole*, genaamd, plaats gehad. Men verzekert dat de aders dezer mijnen onuitputtelijk zijn. Sedert den 22sten Mei heeft men er reeds [illegible] van verschillenden rijkdom ontdekt; doch reizigers welke zich op de plaats zelve bevonden hebben, verzekeren dat er reeds 50 aders, waren opgedolven geworden. De ertz is van het zuiverste gehalte, en kundige bergwerkers verzekeren, dat deze mijnen onberekenbare schatten zullen opleveren." Hetzelfde blad houdt verder een artikel uit Coquimbo in denzelfde maand geschreven en hetwelk aldus luidt: » Wij hebben onderscheidene brieven, door geloofwaardige personen geschreven, voor ons, waarin de wonderbare ontdekking van rijke zilvermijnen in onze provincie, waarvan wij vroeger gewag gemaakt hebben, bevestigd wordt." De mijn [illegible] van Topiapo, en hare uitbreiding bedraagt ongeveer [illegible] lengte op 10 [illegible] breedte; zij wordt door Chanarcilla, Ritacus, Pan [illegible], Pagohales en Mole begrensd. De toevallige ontdekking is door [illegible] houthakker gedaan, die aldaan eenige werkzaamheden verrigte, en [illegible] deselve aan eenen zekeren *Gedoi* en don *Miguel Gallo* mededeelde. Deze besloten het geheim onder zich te houden, doch weldra bragten [illegible], die zij niet verbergen konden, de zaak aan het [illegible]. Vier dagen daarna waren er 16 aders ontdekt; op den achtsten dag heeft men zich reeds van het bestaan van 40 ertz-aders verzekerd en [illegible] het afgaan der post van 50; eene menigte van kleine aders niet medegerekend. Met een [illegible] ertz hetwelk door eenen engelschman voor 200 pesos werd opgekocht, werd voor 1000 pesos aan waarde zilver gesmolten. Behalve dat de ertz in menigte voorkomt, is dezelve daarenboven ongewoon rijk in edel metaal. De monsters van dit ertz en het daaruit gesmolten zilver, aan den minister van binnenlandsche zaken gezonden, getuigen overigens voor hetgeen boven gezegd is. Bijna gelijktijdig zijn in het nabij gelegen kanton Sancos, twee goudmijnen ontdekt. Daardoor is deze onlangs nog woeste streek thans reeds door 8000 menschen bevolkt. Zoowel voor den staatkundigen, als handels-toestand van dat land zal deze ontdekking van belang worden.

De hulpmiddelen ter bewaring van ooft en andere eetwaren gedurende den winter, vermenigvuldigen zich dagelijks. Zoo vinden wij in het *Journal des Connaissances utiles*, twee — ofschoon niet geheel onbekende — middelen, ter bewaring van boomvruchten, zooals appelen, en van eijeren, welke door de genomene proeven, zeer voldaan hebben. Voor de appelen enz., bestaat het middel, om dezelve in tonnen in op de oven gedroogd zand laagsgewijze te verzamelen en wel eerst eene laag zand, daarna eene laag appelen, met behoorlijke tusschenruimte, dan wederom eene laag zand enz. Deze tonnen mogen daarna, niet sterk bewogen worden om de appelen niet tegen elkander te doen aanschudden; maar ze door het zand van elkander afgescheiden te houden. Voor de eijeren door ze in eene oplossing van Arabische gom in water te dompelen, en ze in tonnetjes, met fijn gestampte buskolen, even als de appelen te bewaren.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

DONDERDAG, 17 Januarij 1833.

			geld.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pCt.	f $41\frac{7}{8}$ à $42\frac{1}{8}$	$42\frac{1}{8}$
	Uitgestelde schuld.	- [illegible] à [illegible]	
	Kansbiljetten.	- $15\frac{1}{2}$ à 16	$15\frac{7}{8}$
	Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- 70 à 71	$70\frac{7}{8}$
	Idem idem., $3\frac{1}{2}$ pCt.	- $54\frac{3}{4}$ à 56	$55\frac{3}{4}$
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- 92 à $92\frac{1}{2}$	$92\frac{1}{4}$
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	- $98\frac{1}{4}$ à $98\frac{3}{4}$	$98\frac{1}{2}$
	Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	- $78\frac{1}{2}$ à $79\frac{1}{4}$	$79\frac{1}{8}$
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- $99\frac{1}{2}$ à 100	$99\frac{3}{4}$
	Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pCt.	- $83\frac{1}{2}$ à 84	$83\frac{3}{4}$
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- $72\frac{1}{2}$ à 73	
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- $93\frac{1}{2}$ à $94\frac{1}{4}$	94
	Bij dezelfde 18[illegible], 5 pCt.	- 95 à 96	$95\frac{1}{2}$
SPANJE;	Certific. Amst., 5 pCt.	- $53\frac{1}{2}$ à 54	$53\frac{3}{4}$
	Dezelfde 3 pCt.	- $33\frac{7}{8}$ à $34\frac{1}{4}$	34
	Uitgestelde schuld.	- $7\frac{3}{4}$ à $8\frac{1}{4}$	8

* * De Familie bevindt zich in de treurige verpligting bekend
* te maken, dat den 12den Januarij 1833, te *Breda*, ruim zestig jaren oud, overleden is, de Wel Edele Gestrenge Heer en Mr. ANDRIAS JOSEPHUS HENRICUS LE HEU, in leven President der Regtbank van Eersten Aanleg, Zitting houdende te *Breda*.

* * Heden trof mij de gevoeligste slag mijns levens, mijn dier-
* bare Echtgenoot SAMUEL JACOB KEUCHENIUS, Kapitein-Luitenant-ter-zee, Ridder der Militaire Willems-orde, stierf plotseling aan eene hernieuwde bloedspuwing; twee panden zijner liefde betreuren met mij zijn nuttig en werkzaam leven.

Geertruidenberg 14 *Januarij* 1833.

M. B. F. DE MAN,
Wed. KEUCHENIUS.

* * Heeren Officieren in de Kantonnementen, worden bij deze
* geinformeerd, dat op Zaturdag den 19den Januarij 1833, ter gelegenheid des Geboortedags-Verjaring van H. K. en K. H. Mevrouw de Prinses *van Oranje*, Kroonprinses der Nederlanden, zal gehouden worden een BAL, ten huize van Mejufvrouw de Wedewe OERS, op de Markt te *Breda*, aanvangende des avonds ten 7 uren.

MILITAIRE SPECTATOR.

De Uitgevers van dit *Tijdschrift* BROESE & COMP., te *Breda*, zullen binnen weinige dagen, vóór de intrede der 4de Serie, het publiek eene hernieuwde Inteekening aanbieden, zij vertrouwen, dat door de vereeniging van SPECTATOR, met het vroeger door hen aangekondigde Tijdschrift PALLAS, eene meer algemeene deelneming, in een Krijgs-Wetenschappelijk Tijdschrift, als eenig en alleen in ons Vaderland bestaande, zal waardig gekeurd worden, ten einde hierdoor de verbreiding van Krijgs-Wetenschappelijke kennis en ter handhaving van onzen nationalen Krijgsroem mede bevorderlijk te zijn. De geringe bijdrage van *f* 2,25 voor 10 nommers, in quarto formaat op velin papier gedrukt, kan hiervan niemand afschrikken.

Bij Bovengemelden is verkrijgbaar:

I. Dictionnaire de la conversation et de la lecture, 1e en 2e Livraison . . . . . à *f* 1,30.
II. Ordonnance du Roi sur le service des armées en campagne, du 3 Mai 1832. . . . . » 2,00.
III. Avant-postes de Cavallerie légère par *F. de Brack*. » 3,50.
IV. Tableau analytique des principales combinaisons de la guerre et de leurs rapports avec la politique des états par le baron *Jomini*. . . . . » 2,00.
V. Traité élémentaire d'art militaire et de fortification par *M. Guy de Vernon*, 2 vol. . . . . » 13,50.
VI. Vie de *Frederik II*, roi de Prusse, par lord *Dover*, traduite de l'Anglais par *A. Eliot*. . . . . » 11,00.
VII. Almanak des Dames pour l'an 1833. . . . . » 4,50.

Gemelde Boekhandelaars zullen binnen kort EENE AANZIENLIJKE VERKOOPING VAN BOEKEN houden. Diegenen welke verlangen hier nog iets bij te voegen, worden vriendelijk uitgenoodigd de opgave spoedig in te zenden.

Te BREDA, bij BROESE en COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.